

Samuel Paučo.

Požádal jsem Sama o pár slov ke svým obrazům – poslal vyčerpávající text – nenapsal bych to lépe – trochu zkrácený ho tedy řadím na úvod svého hodnocení bakalářské práce Samuela Pauča :

Takže pár slov k obrazom:

Ako bakalársku prácu predkladám sériu 6tich veľkoformatových obrazov - abstrakcii. Obrazy maju vsetky standardizovany rozmer 2x2metry - mierne do obdĺznika, vnimam to ako idealny antropomorfný format v ktorom sa mi dobre pracuje.

Mam rad telesne maliarstvo a pracu s farbou ako hmotov, s obrazom ako objektom. Abstrakciu ci ako to nazvat robim, pretoze sa pre moj zamer najlesie hodi.

Chcem jednoducho vytvorit co najsilnejši obraz - tak aby v cloveku instantne vytvoril ten zvlastny pocit vzneseneho.

Nejde tu o žiadny koncept, narativnost, ide o cisto nevyslovitelne posobenie obrazu ako estetického objektu.

Samozrejme sa nechavam inspirovat starsimy a lepsimy a casto do nich preberiem a zakonponujem do svojho.

Beriem to ako prirodzenu sucasť svojej tvorby. (jeden obraz sa napr vola Sexy Pollock - ten s tymi bielymy cakancami).

4 platna (priloha) su vytvorene na zaklade farebneho vrstvenia - cistych ale zaroven maliarskych ploch, ktore do seba zapadaju a vytvaraju akysi nepokojny zhluk nabojev. Tato maliarska abstrakcia je zaroven podtrhnuta kompozicnym prvkom geometrickeho obluka v rohoch formatu.

Objavilo sa to nahodou a ja som tento prvok (z podvedomia, nevedomia) zobral za svoj a zacal s nim pracovat.

To je inak sposob akym vlastne celu dobu studia pracujem (mimo konceptualnych a inak zameraných veci).

Stojim pred platnom - zacnem bez zjavnej predstavy co bude, vrstvim a vrstvim a cakam kym sa nieco objavi - prvok, hmota, tach, farebna kombinacia alebo plocha, ktora ma oslovi a ja z nej spravim nosnu cast obrazu.

Niektu by mohol namietat ze to je bezducha a nahodna tvorba, ale je ostro nesuhlasim, ja som ten ktory robi rozhodnutia - a hlavne to kedy sa rozhodnut ze je koniec a obraz je hotovy. A ze je to formalizmus - no a ?!

Ale aby som sa vratil k obrazom - 5. obraz v poradí je cista a jednoducha kaligraficka praca asi najviac blizsia mojim predstavam o obraze a o procese malovania - šede vlnenie širokeho stetca na presvitajucom podklade, trochu to pripomina niektore tie zizali od Richtra. (Bolo to rychle, telesne, ruka ako by bola vedena sama...)

No a 6. obraz je asi najblizsi predoslej tvorbe (tym mrakom a vlneniam) - vlhka olejova malba s pouzitim pastoznych prvkov - na tej stale pracujem.

Tak tak...

Neviem co dalej, asi len tolo ze moje obrazy na bakalarku sa mi pacia a beriem to ako plodny vyskum,

zaroven si ale uvedomujem nedostatky a to hlavne istu ustarchanosť v konecnom vyzneni - uvedomujem si ale zaroven ze je to z veľkej casti problem materialny, takže v prípade stastia (penazi) odstranitelny.

Kebyze mam dostatok oleja tak skusam odvaznejsie...vsak mozno sa na mna usmeje hviezda, nieco sa preda a ji napnem este vacsie platno a budem vrstvit a vrstvit az kym nebudem naozaj presvedceny...

Samuel od začátku studií hýřil a hýří aktivitou, energií a touhou stát se malířem a výtvarným umělcem a prosadit se a tak to má být – toto je příkladný způsob práce a student...i příkladný umělec profesionál který nechce hrát třetí ligu a zcela spontánně samozřejmě první...a ta se nedá hrát jinak než v intencích již hrané ligy...pomalost, lenost, váhavost tam jistě nepatří...i když se tam může dostat neb cesty páně jsou nevyzpytatelné...a někdy udělá své i dobrá dlouhotrvající protekce či jméno galeristy...jeho pedagogické působení jako studenta je velmi dobré a nenahraditelné...jeho připojení se do pedagogického působení velmi přínosné a obohacující mou intenci i možnosti...začínám si více uvědomovat že vás chci směřovat z hradeb uzavřenosti a maloměšťáctví výtvarničení do prostoru malířství a malířské odvahy srovnatelné s autory visícími v dobrých pařížských galeriích třeba buďte lepší nebo aspoň stejně dobří – jinak se z českého rybníku nehnete ale pořád lepší rybník a umět plavat v něm než lavor na zahradě...byl jsem překvapen když mi Denisa Krausová (naše absolventka) na výstavě v Paříži říkala, že jen asi 5 lidí z ročníku dále pokračuje a je vidět na scéně...shodou okolností právě Denisa se nejvíce zasloužila o Samovo přijetí a přesvědčila nás svou pevnou argumentací a silou svého vhledu a ...udělali jsme gut sehr gut... Samo nejen že táhne a přesvědčuje svojí pracovitostí na poli základním... i jako asistent a komunikátor je vynikající a jeho angažovanost v obou senátech jen dokládá ojedinělý rozsah osobnosti člověka, výtvarného umělce a muzikanta...učí se rychle a správně a učí se i učít ostatní...neváhá a nebojí se říct svůj názor...argumentuje...je si mladicky jist a jak jinak být vlastně jist-stařecky, ve strachu ? se smutkem, raděj z veselostí...samozřejmě hodnotím jeho dílo stupněm nejvyšším a doporučuji k dalšímu studiu a doufám brzy se stane řádným odborným asistentem, což je pro jeho autoritu mezi studenty a další působení ve škole žádoucí...celé dílo neustále se silně vyvíjí a dnešní bakalářka jeho abstraktních obrazů je výsledek dlouhou dobu trvajícího praktického i teoretického malířského výzkumu i výzkumu sebe sama což je nedílná složka této činnosti přinejmenším v oblasti estetiky a možností výtvarného umění...obrazy jsou pevně budované nabity energií intelektuální veselou i energií za představami a slovy která je neutrální a proto tak silná a všeprostupující...rytmika obrazů nezapře muzikanta a hlavně výborného kytaristu hráče blues milujícího hendrix...znalého systému hudby, improvizace a tvorby zvuku a jeho vln – to vše používá i v malířství a z lehkostí a drzostí jemu vlastní poskakuje v prostoru moderní malby jako ryba ve vodě...nebojí se protože ví že nemá co ztratit...je fyzický...no a občas se už bojí a sám to ví a píše o strachu při dokončování a možná si uvědomuje i komplexní strach který ovlivňuje i počátky jen si ho nejsme často schopni uvědomit...tato past čeká na každého a dá se žít a malovat co nejlépe i se strachem...taky jak jinak že ano...využil při studiu výhody začátečníků a bez skrupulí si do výtvarného umění současnosti kousnul...no a baští dál...líbí se mi dravá konzistentnost obrazů...i celého Samuelova výtvarného směřování...cítím že to není finále že se Samo pořád učí a rozkoukává a to je na díle mnohde vidět a to mě těší...je to čerstvé...nedělající si příliš velkou hlavu...je to hravé a přesvědčivé...drží si to dětský pohled a údiv jako hlavní inspiraci... motorem v malířství je sexuální energie a té má dost...je muž a jeho dílo a to mě baví je mužné rázné rovné...uvidíme...kéž máš nad hlavou dobré hvězdy...bakalářskou práci hodnotím A a doporučuji magisterské studium...

UPRAZE 1.6.09

M. Macek